



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2106/2016
01.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1425/16 од 17.08.2016. године, у седници већа одржаној 01.06.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1425/16 од 17.08.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1425/16 од 17.08.2016. године, у делу правноснажно одбијеног тужбеног захтева тако што се обавезује тужена Република Србија, Министарство правде, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, због неоснованог лишења слободе, исплати још износ од 250.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.01.2016. године до исплате, у року од 15 дана од пријема пресуде, под претњом извршења.

У преосталом делу правноснажно одбијеног тужбеног захтева, ревизија тужиоца **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7687/15 од 29.01.2016. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе, исплати износ од 110.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.01.2016. године, као дана

пресуђења до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.900,00 динара са законском затезном каматом. Преко досуђеног износа до траженог износа од 1.190.000,00 динара са законском затезном каматом, тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 1425/16 од 17.08.2016. године, преиначио првостепену пресуду у делу одбијеног тужбеног захтева тако што је обавезао тужену Републику Србију, Министарство правде, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе исплати још износ од 140.000,00 динара (укупно 250.000,00 динара), са законском затезном каматом од пресуђења – 29.01.2016. године до исплате, док је у преосталом одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка, првостепену пресуду потврдио.

Против одбијајућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду различиту судску праксу у истој правној ситуацији изражену у пресудама Основног суда у Новом Саду, у односу на пресуде Апелационог суда у Новом Саду, Врховни касациони суд налази да су у конкретном случају испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), да се ревизија тужиоца сматра изузетно дозвољеном, па је ради потребе уједначавања судске праксе донео одлуку као у изреци.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у погледу изузетне дозвољене ревизије у смислу члана 404. ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У поступку је утврђено да је тужилац био 261 дан у притвору, због сумње да је извршио кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ. Притвор је тужиоцу одређен решењем Основног суда у Новом Саду Ки 4983/12 од 21.12.2012. године, због постојања особитих околности које указују да би могао боравком на слободи поновити кривично дело, у смислу члана 142. став 1. тачка 3. ЗКП. Пресудом Основног суда у Врбасу К 2568/2012 од 25.02.2015. године, одбијена је оптужба у односу на тужиоца да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, јер је ОЈТ одустао од оптужбе. У време лишења слободе тужилац је имао 27 година (рођен је ... године), нежењен, запослен као радник у ... у Ревизијом тужилац наводи да је досуђен износ прениско одмерен.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, основано се ревизијом тужиоца оспорава висина досуђене накнаде због неоснованог лишења слободe, јер је Врховни касациони суд нашао да су нижестепени судови овај износ прениско одмерили.

Висина новчане накнаде за нематеријалну штету утврђује се у смислу одредбе члана 200.став 2. Закона о облигационим односима. Накнада нематеријалне штете у смислу наведене законске одредбе има за циљ материјалну сатисфакцију, због повреде Уставом заштићених права и добара каква су слобода и права личности. Душевни болови због повреде слободe и права личности, представљају јединствен вид штете који обухвата све штетне последице нематеријалне штете везане за личност оштећеног, проистекле из неоснованог лишења слободe. Накнаду штете суд одмерава узимајући у обзир све објективне и субјективне околности, као што су дужина трајања лишења слободe, тежина и природа кривичног дела које је оштећеном стављено на терет, углед који је оштећени уживао у својој животној и радној средини, животно доба оштећеног у време лишења слободe, породично стање, занимање и други чиниоци који у конкретном случају утичу на природу, тежину и трајање психичких болова изазваних лишењем слободe.

Имајући у виду све утврђене околности релевантне за одмеравање висине накнаде предметне штете, Врховни касациони суд налази да накнада штете тужиоцу у висини од још 250.000,00 динара (укупно 500.000,00 динара) одговара околностима случаја и сврси ради које се досуђује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, у смислу члана 414. и 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић